

ritet mener, ikke kan omreguleres paa nogen tilfredsstillende Maade gjennem det forelagte Lovforslag, og man mener derfor, at hvad derhen hører, maa være Gjenstand for en særlig Lov, som man netop har udtalt, at man forventede, at Regjeringen vilde forelægge, ligesom det ogsaa tildeels er afhængigt af administrative Foranstaltninger, nemlig af den tilfældige Omstændighed, hvorvidt en Garnison henlægges i en By eller en anden, hvilket er Noget, der kan forandres fra den ene Dag til den anden, og som altsaa ogsaa vil forandre de Forudsætninger, hvorfra Udvalgets Minoritet er gaaet ud, hvilke saaledes ville blive saa foranderlige, at man ikke derpaa troede at kunne bygge noget Lovforslag.

Bregendahl: Jeg skal tillade mig deriffr at sige, at, efterat den ærede Ordfører nu har fremhævet, hvorlidet Grund der er til at bygge Bestemmelsen af, hvormeget en By skal bære i Skatter, paa den Omstændighed, om der er Indqvartering i den eller ikke, synes just denne Omstændighed mig at tale for mit Forslag, idet det gaaer ud fra den Forudsætning, at Byerne skulle med Hensyn til deres Skattepaalæg betragtes paa eens Maade, hvad enten der er henlagt Indqvartering i dem eller ikke. Jeg skal i Anledning af hvad den ærede Finansminister i sit sidste Foredrag har udtalt, tillade mig den Bemærkning, at herefter forekommer det mig rigtigt nok, at det, der er tilbage af Lovforslaget, at det taber endeel af sin Fortjeneste for Kjøbstædernes Bedkommende; thi jeg troede virkelig, at det havde været Hensigten med Lovforslaget, at formindste Byrden af Indqvarteringen for de enkelte Kjøbstæder, som belægges med Indqvartering; men efter hvad den ærede Finansminister sidst udtalte, skulde man næsten tro, at denne billige Lettelse for nogle Kjøbstæder, var noget, som Lovforslaget var, som man siger, kommet for Skade at gjøre, og at han anseer det for ligegyldigt, at Kjøbstæderne i denne Henseende beholde denne Byrde. Jeg har tænkt mig, at naar man erkjender, og det har Lovforslaget erkjendt, at det var ubilligt, at de enkelte Kjøbstæder, der have Indqvartering, vedblive at være paa en saadan særegen Maade bebyrdede, saa var det ogsaa billigt, at denne Byrde blev noget lettet, og at der ikke er

mere Grund til at kaste denne Byrde ene over paa nogle andre Byer, hvortil der dog vel ikke er nogen Grund, end at kaste den over paa andre hvilken som helst enkelte Skatteydere. Det er jo vel vist, at naar man tager den bort et Sted, saa maa den lægges paa et andet Sted; men, hvorfor, naar man erkjender det billigt, at tage den bort fra nogle Byer, hvorfor skal den saa falde paa de andre Kjøbstæder alene? Man maa jo dog vistnok søge at lade Byrden bæres forholdsvits lige af Alle.

Formanden: Jeg skal tillade mig, inden Forhandlingerne gaae videre, nu igjen at bringe under Afstemning, om Forhandlingerne om de to foreslaaede Paragrapher skulle afsluttes.

Det blev derpaa med 49 Stemmer mod 9 besluttet, at Afslutning skulde finde Sted.

Man stemte derpaa til Afstemning, som gav følgende Resultat:

1) Nr. 8, Udvalgets Forslag:

At der istedetfor disse Paragrapher sættes een eneste, saaledes affattet:

„Den paa Hartkornet faldende Deel af Skatten udredes saavel af Kjøbstædernes som af Landdistricternes Hartkorn paa følgende Maade:

af hver Ld. Ager- og Engs-Hartkorn:
i Almindelighed 1 Rbd. 24 $\frac{1}{2}$
paa Bornholm — 44 —
af Skov- og Møllekyld — 60 —

Denne Paragraph foreslaaes sat som § 5. vedtoges med 55 Stemmer mod 21.

Derved bortfaldt altsaa Ændringsforslagene under Nr. 9 og 14.

2) Rysnævnte Forslag som Paragraph med Reservation af den Blads, den senere skal have, vedtoges med 67 Stemmer mod 12.

Til den øvrige Deel af Lovforslaget indholdt den omdeelte Afstemningsliste og Liste over Ændringsforslag. Følgende:
ad § 5.

16) L. Hansens Forslag:

At denne Paragraph forandres saaledes:
„Af Bornholms Hartkorn erlægges Nykattten ikkun med 66 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde.“

„Af Bornholms Kirketiender udredes til Statskassen en fast aarlig Afgift“ o. s. v. (efter Udkastet.)